

ter; L. Nemo 2. de Officio Magistratus Officior. lib. Tyrones 4. Cod. de Tyrone. Cyriac. controvers. 201. num. 44. Seraphin. decis. 326. num. 3. Pignatell. tit. 6. consulti. 67. num. 1. ubi refert, quod id resolvit S. R. Cong. in Macerateni precedentia, referente Eminentissimo Sacchetto, atque habetur in Statuto Cleri Romani c. 2 §. 6.

84 Quilibet autem Parochus in propria ecclesia omnibus aliis Parochis præcedit, excepto Capitulo Cathedralis, quia secluso hoc casu de interventu Capituli Cathedralis respectu præcedentiæ quilibet in domo sua regulariter dicitur major; L. Nihil omnino 4. & ibi Glossa final. Cod. de Palatinis sacchar. largition. & expresse cum aliis Rota recent. part. 1. decis. 616. num. 3. Rectores autem ecclesiarum in propriis ecclesiis dicitur esse in propria domo; cap. Duo 23. quest. 4. Abbas in cap. Venerabilem, de elect. num. 19. cum aliis relatis per Gonzal. ad Regul. 8. gloss. 6. num. 102. Quoinimmo in casu Reges, & imperatores: unde etiam Rex existens in aliena domo, debet cedere domino, ut notat Decian. Consil. 77. num. 12. & 13. volum. 2. Solorzan. in allegat. pro supremo Consil. Indiar. super præcedent. num. 92. Besoid. dissert. de præcedent. cap. 3. n. 15. & expresse Pignatell. tom. 3. cons. 18. num. 14. Vide tom. 8. in Appendice Decreta S. C. Concil. in Maceratem Jurium parochialium in respons. ad 6. & 7. dub.

86 Prior enim in propria ecclesia, etiam si aliis Parochis inferior, dicitur pro se habere iuris assistentiam in præcedendo ceteris aliis, ad text. in cit. L. Nihil omnino Cod. de Palat. Sacr. largit. & ibi etiam Glossa final. Decian. consil. 69. num. 12. & sequent. volum. 2. & Rota in Calaguritana præsentiarum de victoria 16. Novembr. 1591. coram Penia; Abbas in cap. Postulatis num. 8. de concess. Præbend. Geminian. in cap. A collatione n. 7. de appellat. Put. decis. 104. num. 4. §. 6. l. 3. in correct. allegat. à Rota recent. part. 5. tom. 4. decis. 3. num. 6. & 27. Et ita expresse resolvit Sacra. Rit. Congregat. in Arculan. 23. Maii 1641. apud Pignatell. tom. 7. consulti. 46. num. 6. ubi expresse dicit, quod prædicta eo magis locum habent in ecclesia propria, etiam si Parochus alter sit dignior, citans ad id Abbatem Gonzal. & Gratian. & asserens id sæpius declarasse eandem Sac. Cong. Rit. Et ad hoc facit etiam, quod nec Episcopo extra suam ecclesiam, & diocesim conveniunt ea, quæ proprio Episcopo in sua ecclesia, & diocesi debentur, ut declaravit eadem Sacra Rituum Congregat. in Policastren. 21. Augusti 1694. his verbis: "Episcopo extra suam diocesim, & in loco in quo non habet jurisdictionem, non conveniunt ea quæ proprio Episcopo in sua ecclesia, & diocesi debentur." Sic apud Pignatell. tom. 3. consulti. 54. num. 3.

87 Attendenda tamen semper in his legitima consuetudo, quæ in materia præcedentiæ inducitur per decem annoseque præscribitur, Cyriac. controvers. 201. num. 169. Pignatell. tom. 6. consulti. 67. num. 5. cum pluribus ibi allegatis. Rota in Mutinensi præcedentiæ 23. Junii 1683. part. 5. recentior. dec. 483. num. 1. Etiam si sit contraria juris dispositioni, cum ipsa habeatur pro jure, & prævaleat etiam ipsi juri. Cyriac. loc. cit. num. 171. Seraphin. decis. 964. n. 1. Gregor. decis. 224. num. 2. Sperell. decis. 36. n. 4. Pignatell. loc. cit. num. 3. Et Rota in dict. Mutinensi accedente præsertim scientia, & patientia adversarii. Greg. decis. 417. num. 2. Coccin. decis. 26. num. 3. & decis. 31. num. 6. apud Post. de manuent. Pignatell. loc. cit. num. 3. Rota recent. part. 2. dec. 716. num. 3. quæ consuetudo nec interrumpitur per reclamationem, quæ quis succubuit. Rota recent. p. 4. tom. 2. decis. 214. num. 2. & 3. & part. 29. tom. 1. decis. 99. num. 16. & sequent. Et actus quamvis unicuique tribuit quasi possessionem manutentibilem in ma-

teria præcedentiæ. Rota recent. part. 11. decis. 320. num. 14. & part. 14. decis. 148. num. 8. Præsertim constituto de bono jure, Rota recent. part. 17. decis. 156. num. 13. Licet secus sit, ubi adus sit æquivocus. Rota recent. part. 11. decis. 320. n. 32.

Parochus loci, ubi quis obit, cadaver associans semper habet præcedentiam supra alios, quoad usque est intra limites Parociæ suæ. Institut. ecclesiasticæ. 105. §. 54.

Consuetudinem utramque paginam facere in subjecta materia præcedentiæ, provetbit loco dicitur solet.

Nihil tamen minus gravis est quæstio, an sit servanda consuetudo, per quam minus dignus præferatur magis digno? Varii in varias abierunt sententias: Rota vero processit hac cum distinctione, ut si agatur de præferendo minus dignum magis digno in omnibus actibus, statim minus debeat habere consuetudini; sin vero res sit de prælatione minus digni magis digno in aliquibus tantummodo actibus, recedi hanc possit hac consuetudine. Vide Decisiones in Capuana, seu Casertana Processionum super præcedentiæ 10. Martii 1743. §. 8. cor. bon. mem. de Vais. & 17. Junii 1746. §. 8. Eminentiss. Elephant. ubi quod procedit cum sit tringinta vel quadraginta annorum, & maximesi centenariæ immemorabilissis consuetudo.

Sed dubitari non immerito potest, an hæc distinctio locum sibi vindicare queat, ubi ex dispositione expressa Ritualis, vel Cæremoniæ Episcoporum, magis dignus obtinere debeat præcedentiam supra minus dignum in actu particula? Sacrum Tribunal Rote etiam in hoc casu admittit videri mox dictam distinctionem in mox allegatis decisionibus; Sed præter causam illius necessitatem: nam ut habet de cetero diei 17. Junii 1746. §. 7. præcedentia in illo casu non descendebat ex Rituali, vel Cæremoniæ. Magis arridet sententia eorum, qui hoc in casu tenent, servandam hanc esse consuetudinem, ex decrero irritante, quo munitæ sunt constitutiones confirmatorie Ritualis, & Cæremoniæ; Sperell. decis. 179. n. 34. & plur. seq. Confer & Clericat. de benef. dit. 68. n. 6. & plur. seq.

De præcedentiæ, ubi res postulat, consule Jacobum Gothofredum de jure præcedentiæ, qui accuratissime de ea agit.

PRÆCEPTUM. Vide verb. Lex art. 1. à n. 16. ad 18.

PRÆDICARE, PRÆDICATOR.

SUMMARIUM.

- 1 Prædicare tenentur Episcopi, & hoc est præcipuum eorum munus, ac per se, vel per alios in casu legitimi impedimenti id facere debent.
- 2 Item prædicare tenentur Parochi per se, vel per alios.
- 3 Immo Parochi, si ab Episcopo moniti trium mensium spatio suo prædicandi muneri defuerint, possunt ad id per cenuras compelli, seu per alias penas arbitrio ipsius Episcopi & etiam per subtractionem fructuum Beneficii, alicui, qui id præter, perolverunt.
- 4 Prædicandum est per annum saltem omnibus Dominicis, & solemnibus diebus festis; Tempore autem jejuniorum Quadragesimæ, & Adventus Domini quotidie, vel saltem tribus diebus, si ita oportere duxerint Episcopi. Et prædicator dicitur salutationem Angelicam semper, non vero Regina Cæli, etiam tempore paschali.
- 5 Per ly Tempore jejuniorum intelligitur solummodo

do tempus Quadragesimæ, & Adventus, non autem tempus Vigiliarum.

6 Relinquitur arbitrio Episcoporum, an tempore Quadragesimæ & Adventus quotidie, vel tribus diebus in hebdomada, vel minus illis tribus diebus prædicetur.

7 Prædicationis tempore in ecclesiis separanda sunt loca virorum, & mulierum saltem per velum.

8 Concionandum est Judæis semel in hebdomada, qui tenentur ad concionem accedere.

9 Prædicationem in Ecclesia omnes possunt audire, Gentiles, Judæi, & Hæretici.

10 Prædicationis tempore interesse tenentur Episcopi non impediti Clerici, & alii ejusdem ecclesiæ.

11 Unde potest Episcopus statuere, ne Canonici & alii de Capitulo discendant ab ecclesia tempore concionis, & quod illi intersint quotidie sub pena amissionis distributionum illius diei, in qua defuerint.

12 Prædicationis tempore non potest in ecclesia dici missa.

13 Prædicationis tempore prohibiti sunt populi stare otiosi in foro, seu in platea.

14 Non est prædicandum de nocte, sed tempore præscripto ab Ordinario; unde nulla concio, neque passionis Dominica debet fieri de nocte.

15 Si concio habeatur tempore missæ, debet haberi statim post Evangelium vel post Credo, si in dicta missa tali die dicatur; Quod si Celebrans ipse concionetur deponit catula, & manipulo, sedet ad Cornu Evangelii, vel ascendit Cathedram: Si quis tempore missæ sit concionaturus eorum prædicator loci circa initium Evangelii genuflexus petit ab illo Benedictionem per Jube Domine benedicere oculis Episcopi manu, postmodum Cathedram ascendit, & de more concionatur.

16 Prædicator, si concionetur, dum est expositum SS. Sacramentum, stat nudus capite.

17 Prædicare non possunt Laici quuscumque sint Ordinis, & professionis.

18 Immo Laici prædicantes subjacent excommunicationi, & nisi quom civium respiciunt, alia competentia pena sunt pendendi.

19 Et à fortiori prædicare nequeunt mulieres.

20 Potest tamen prædicationis munus ab Episcopo committi etiam Clerico, qui non sit in Sacris Ordinibus constitutus.

21 Regulariter vero facultas prædicandi non conceditur nisi Sacerdotibus; vel saltem constitutis in Ordine Diaconatus.

22 Episcopus potest prædicare in quacumque ecclesia, etiam Regulari sua diocesi, nec ab ullo potest impediri, qui prohiberi.

23 Non potest tamen prædicare extra diocesim suam sine licentia Ordinarii loci.

24 Episcopo prædicanti per se ipsum in sua ecclesia, cum ex proprio munere ad id tenentur, minime licet etiam prætextu paupertatis prætere sibi præstari elemosynam solitam dari prædicatoribus ab Universitate electis.

25 Quando ipsemet Episcopus prædicat, silere debent alii Concionatores, illique poterit præcipere, ut eo tempore à prædicatione se abstineant.

26 Possunt tamen parochi per se ipsos inter missarum solemniam sermonem habere, etiam quando Episcopus ipse prædicat.

27 Parochi, si per se velint munus prædicationis obire, non debent impediri.

28 Immo tempore Quadragesimæ possunt de mane

in suis ecclesiis prædicare, non obstante consuetudine, quod in sola Matrice, vel alia Ecclesia concionetur.

29 Parochi per se ipsum concionanti in sua Ecclesia, cum ex proprio munere ad id tenentur, minime licet prætextu quuscumque paupertatis prætere præstari elemosynam solitam dari prædicatoribus ab Universitate electis.

30 Parochi prohibentur in suis Ecclesiis admittere Concionatores ab Ordinario non approbatores, etiam si prædicare vellet aliquis Episcopus.

31 Possunt tamen Parochi dare licentiam alicui viro docto, & noto etiam Regulari ut bis vel ter concionetur in suis Ecclesiis sine Episcopi approbatione.

32 Et à fortiori possunt, immo debent Parochi, concedere approbatio ab Ordinario licentiam prædicandi in suis Parochiis.

33 Approbare Prædicatores spectat ad Episcopum, licet electio spectaret ad alios.

34 Unde Prælati exempti inferior Episcopo, qui non habet Territorium separatum cum vera qualitate Nullius, non dat licentiam, neque benedictionem prædicatoribus, qui prædicare debent in locis sue Jurisdictionis, sed ista facultas spectat ad Episcopum, in cujus diocesi locus exemptus existit.

35 Hinc ad Episcopum spectat dare benedictionem Concionatori, qui prædicare debet in ecclesia Conventuali Ordinis Militaris Sancti Stephani.

36 Item ad Episcopum diocesanam spectat dare licentiam & benedictionem Prædicatoribus, qui debent prædicare in Ecclesiis prioratum Religionis Hierosolimitane non habentium territorium separatum cum Jurisdictione quasi episcopali, & vera qualitate Nullius.

37 Ordinarius debet eligere Prædicatores, nisi in contrarium sit consuetudo ab immemorabili.

38 Electio tamen Prædicatoris in sua cathedrali spectat ad solum Episcopum; nulla habita ratione consuetudinis, etiam immemorabilis, que competeret Capitulo, seu Episcopo cum Capitulo, vel de consilio Capituli.

39 Unde Capitulatum in electione Prædicatoris pro ecclesia cathedrali nihil potest.

40 Si Civitas, seu Universitas sit in possessione nominandi Prædicatorem pro cathedrali cum onere solvendi elemosynam, debet manentem in tali possessione; At si Episcopus vellet Jus nominandi sibi vindicare (prout vere potest) non posset eandem ad solutionem cogere, sed teneretur de proprio expensas, & elemosynam subministrare.

41 Nec in tali casu Pensionarii mense episcopalis contribuire tenentur ad dictam elemosynam taxam, seu Prædicatoris manutentionis expensas.

42 Et dato, quod Episcopus ab exercitio Jurisdictionis pro aliquo tempore suspendatur, & detur ei Vicarius Apostolicus, adhuc retinet Jus talis electionis.

43 Consuetudo immemorabilis nominandi, vel presentandi Prædicatorem Episcopo pro Ecclesiis inferioribus non est sublata: unde si Communitas, vel Dominus loci temporalis nominat Prædicatorem, & solvit elemosynam, consuetudo hujusmodi servanda est.

44 Item si Episcopus consuevit eligere, & Communitas solve, talis consuetudo servanda est.

45 Si autem Communitas, vel Dominus loci temporalis nominat, & non solvit elemosynam tunc

- tunc nisi consuetudo esset immemorabilis, & probata, potest, & debet Episcopus hoc Jus impugnare, & sibi vindicare deputando prædicatorem pro libito.
- 46 Communitas dare debet Prædicatoribus mercedem dari solitam, nec potest ipsam imminuere, & reducere ad certam parvam quantitatem. Et an, & quando teneatur eis alimenta præstare?
- 47 Episcopus præstans Communitatem teneri præstare eleemosynam pro Prædicatore Cathedrali, teneatur ipse probare consuetudinem immemorabilem.
- 48 Habentes jus nominandi Prædicatorem Quadragesimalem debent illum nominare, & præsentare Episcopo in termino à Synodo diocæsana prescripto; scilicet vel ante Festum Natiuitatis D. N. J. C. vel duobus mensibus ante Quadragesimam, vel intra mensem Novembriis; & si presentatus fuerit reiectus, alium per totum mensem Decembris nominare, & præsentare, alias pro illa vice Jus amitterent, & ad Episcopum devolueretur, & solitam eleemosynam adhuc cogentur solvere.
- 49 Si tamen nominatio, & presentatio Prædicatoris fiat, re integra, paulo post terminum elapsam, admitti debet saltem ex gratia.
- 50 Item quando habentes jus nominandi nominaverunt, & presentaverunt in tempore, si nominatus, & electus postea non vult, vel non potest illuc ire, non idcirco debent privari Jure suo sine culpa.
- 51 Nisi accideret in ultimis diebus ante Quadragesimam, quia tunc provideret Episcopus, nec Universitates habentes dictum Jus recusare poterunt prædicatorem, vel ei eleemosynam solitam denegare.
- 52 Universitates, seu alii habentes jus nominandi Prædicatorem non possunt in suis Patentibus literis uti verbis Eligimus, & deputamus, ac electum & deputatum declaramus, sed debent uti verbis Nominamus, & presentamus.
- 53 Hec regula etiam procedit, quamvis nominatio Prædicatoris ad Generalem alicujus Religionis pertineret, quotiescumque non pro Religione, sed pro commoditate Universitatis que eleemosynam solvat, in Ecclesia Regulari Concio habenda sit.
- 54 Prædicator destinatus ab Episcopo defuncto, vel Electus à Rectoribus antiquis, prædicare debet, nec successores possunt alium eligere.
- 55 Turnus, seu circulus Concionum, ubi est in usu, debet observari.
- 56 Licet alternatim esset inter Universitatem, & Regulares.
- 57 At ubi non est in usu, non debet introduci.
- 58 Quando partes non sunt concordæ, seu veritur lit inter Episcopum, & Communitatem, Sacra Cong. solet eligere Prædicatorem, vel præcipere, ut jam electus prosequatur sine præjudicio partium.
- 59 In quo casu tenetur Communitas, seu Universitas eleemosynam erogare.
- 60 Casu, quo Parochus velit per se ipsum prædicare, debet id intimare, & notificare illi, qui Jus nominandi Prædicatorem habent ante tempus præfixum ad faciendam nominationem: alias habentes tale Jus possunt juxta consuetudinem libere nominare, & eorum nominatio, & presentatio esset executioni demandanda.
- 61 Ubi adest consuetudo, quod non prædicetur, nisi in Cathedrali, vel Matrice, Episcopus potest

- prohibere, ne prædicetur in aliis Ecclesiis, etiam Regularium.
- 62 Excipiuntur tamen ecclesie parochiales, in quibus prædicatio Verbi Dei prohiberi non potest, si Parochus per se ipsum hoc munus adimpleat, cum ad id Parochus teneatur ex suo officio.
- 63 Episcopus prohibere potest Regularibus, ne aliquo die concionentur, ut totus populus conveniat ad Cathedralium.
- 64 Absque licentia Episcopi Prædicatores non possunt tempore Quadragesime, & Adventus, aliisque temporibus in pulpito pauperes, & miserabiles personas.
- 65 Prædicatores etiam Regulares tenentur emittere professionem fidei, si ab Episcopo exigatur.
- 66 Episcopus examinare potest Prædicatores, etiam Regulares prædicare volentes in ecclesiis que suorum Ordinum non sunt.
- 67 Et Episcopus licentiam prædicandi remel iisdem Regularibus concessam, ob rationabiles causas licet occultas, prædicationem tamen concernentes, suspendere potest.
- 68 Non potest tamen Episcopus generatim prohibere Regularibus, quin in ecclesiis suorum Ordinum prædicent.
- 69 Prædicatores Regulares non possunt prædicare nequidem in ecclesiis sui Ordinis, nisi prius à suis Superioribus Regularibus fuerint examinati, & approbati, & ab eis licentiam obtulerint.
- 70 Insuper Prædicatores Regulares ut prædicent etiam in ecclesiis sui Ordinis, debent prius petere Benedictionem ab Ordinario.
- 71 Sufficit tamen, ut Regulares in ecclesiis sui Ordinis prædicare possint, quod Benedictionem ab Ordinario petierint, quamvis illam non obtulerint.
- 72 Dummodo tamen Episcopus expresse non contraxerit.
- 73 Nec Episcopus tenetur significare Regularibus causam, ob quam contradicit eis, ne prædicent.
- 74 Prædicatores Regulares tenentur petere benedictionem ab Ordinario, etiam quando in quibusvis Oratoriis, sui Ordinis sermonem coram Populo vel in ecclesiis, aut ad crates monasteriorum monialium sibi subjectarum, licet clausis januis, nullus secularis ibi intersit, habere voluerit.
- 75 Hinc non possunt Regulares in propriis Oratoriis, vel in propriis Ecclesiis, ne quidem unum sermonem in eorum festis, etiam extra tempus Adventus, & Quadragesime, habere coram populo sine Benedictione Ordinarium.
- 76 Item Regulares, qui occasione recitandi Rosarium in suis Ecclesiis exponunt Sacra misteria, & faciunt piæ exhortationes tenentur petere Benedictionem ab Ordinario loci.
- 77 Tempore Quadragesime, Adventus, & hujusmodi longi temporis continue prædicandi, non est necesse, quod Prædicatores Regulares singulis diebus pro singulis Concionibus petant ab Ordinario benedictionem, sed sufficit, quod illam petant, & obtineant in principio.
- 78 Regulares ad prædicandum in ecclesiis non suorum Ordinum, necum indigent benedictione, sed etiam licentia Episcopi ultra licentiam suorum Superiorum.
- 79 Et Episcopi gratis concedere debent licentiam prædicandi.
- 80 In locis diocæsibus distantibus, & difficilis itineris, debet Episcopus aliquem deputare, qui

- qui det approbationem, & benedictionem.
- 81 Regulares prædicare volentes in ecclesiis suorum Ordinum non spectat ad Ordinarium examinare, sed ad eorum Superiores.
- 82 Secus autem, si Prædicator sit Clericus Secularis etiam electus à Regularibus, vel si Regularis prædicare velit in ecclesiis aliorum Ordinum, etiam ab ipsis Regularibus electus.
- 83 Regulares nequidem in propriis ecclesiis possunt tempore Quadragesime, & Adventus, aliisque temporibus in pulpito pauperes, & miserabiles personas absque licentia Episcopi commendare.
- 84 Possunt tamen commendare propria monasteria.
- 85 Ac etiam possunt, dum prædicant in suis ecclesiis, recipere, & distribuere eleemosynas arbitrio suo, & commendare quemcumque locum pium ex iis, que Episcopus edixerit. At extra suas ecclesias, prout Episcopus voluerit. Ad commendandum vero Familias, seu personas particulares indistinctè necessaria est licentia Episcopi.
- 86 Ad prædicandum Monialibus mitti potest quilibet Regularis, modo non alloquatur seorsim aliquam ex ipsis.
- 87 Etiam pro sermonibus spiritualibus ad crates.
- 88 Vel ad conferendum cum Monialibus sermonem de rebus spiritualibus, sive ad crates, sive ad collocutorium.
- 89 Regulares vero missi ad crates Monialium pro munere prædicationis obundo peccant mortaliter, & incurritur censura, & panas, si sine expressa licentia ad colloquendum immediate post Concionem cum aliquibus, seu cum una tantum, omnibus aliis audientibus immisceant Sermones cum questionibus, vel dubiis spiritualibus, aut materiis ipsius Concionis.
- 90 Prædicatores regulares non acquirunt stipendium sibi, sed immediate monasterio.
- 91 Prædicatores non possunt allegare Doctores, & Auctores modernos, præsertim viventes.
- 92 Prædicatores non possunt publicare Indulgentias non publicatas per Ordinarios locorum.
- 93 Prototonarii extra numerum possunt concionari cum mantelleta, & rochetto.
- 94 Prædicatores debent salutare prius Capitulum, quam Magistratum.
- 95 Item Prædicatores debent salutare prius Canonicos, quam Gubernatorem Civitatis, sive absentem, sive presentem Episcopo.
- 96 Prædicatores insitui non debent, nisi sint ætatis triginta annorum, sintque graves, maturi, & docti.
- 97 Prædicatores tenentur prædicare Sacram Scripturam receptam à S. Ecclesia, & à Doctoribus Ecclesie approbata sub pena Excommunicationis Papæ reservata.
- 98 Prædicatores deviantes à communi sensu Patrum in exponendis Sacris Scripturis, sunt ab Ordinario corripiendi, & à Ministerio abjiciendi.
- 99 Prædicatores non debent obloqui de Magistratu, vel de Episcopo. Unde Prædicatores etiam Regulares obloquentes de Ordinario in sermonibus, que habent in Oratoriis, vel in propriis ecclesiis, possunt ab eodem Ordinario puniri.
- 100 Prædicatores non possunt redarguere aliquem expresso nomine in actu prædicandi sub pena Excommunicationis Papæ reservata.
- 101 Prædicatores prædicantes scandala, aut erro-

- res in qualibet Ecclesia debent ab Episcopo removeri ab officio prædicandi, etiam si sint exempti, & contra ipsos potest procedere prout de Jure.
- 102 Prædicatores non debent proponere questiones difficiles populo rudi.
- 103 Prædicari non potest tempus determinatum futurorum, ut Antichristi, vel Judicii, nec omnes revelationes de his, vel aliis sub pena excommunicationis Papæ reservata.
- 104 Prædicari non possunt novæ inspirationes, vel revelationes, nisi à Papa vel loci Episcopo sint examinate, & approbata sub pena excommunicationis Papæ reservata.
- 105 Prædicari non possunt dubia pro certis, neque apocrypha, neque comica, neque anilia, fabula, obscenitates, aut que risum movent, sed que lacrymas.
- 106 Prædicari non possunt miracula nova nisi per Episcopum sint approbata.
- 107 Prædicari, aut imprimi non possunt sine licentia Sedis Apostolicæ miracula, gratia, beneficia &c. que præsumuntur accepta à Deo ad intercessionem alicujus mortui cum opinione Sanctitatis, nisi fuerit Canonizatus, vel Beatificatus.
- 108 Prædicari non possunt miracula, gratia &c. talis mortui non Canonizati nec Beatificati, sine tali licentia Sedis Apostolicæ sub panis Clericis secularibus privationis Officiorum, Suspensionis à Divinis, & administrationis Sacramentorum Regularibus vero omnium officiorum, necnon vocis activæ, & passivæ.
- 109 Nobiles Famina vulgo Dame prohibentur quatuor in Civitatibus eleemosynam pro Concionatoribus.
- 110 Canonicus Theologus petita, & obtenta licentia à Capitulo potest concionari per alium.
- 111 Supplementa Auctoris, ad n. 20.
- 112 Addit. ex aliena manu.

Prædicare tenentur Episcopi, & hoc est præcipuum eorum munus, ac per se, vel per alios in casu legitimi impedimenti id facere debent. Concil. Trident. sess. 5. cap. 2. de reform. ibi: "Quia vero Christianæ Reipublicæ non minus necessaria est prædicatione Evangelii, quam lectio, & hoc est præcipuum Episcoporum munus, statuit, & decrevit eadem Sancta Synodus omnes Episcopos, Archiepiscopos, Primates, & omnes alios Ecclesiarum Prælatos teneri per se ipsos, si legitime impediti non fuerint, ad prædicandum Sanctum Jesu-Christi Evangelium; Si vero contingerit Episcopos, & alios prædictos legitimo detineri impedimento, juxta formam Concilii veros idoneos assumere teneantur ad hujusmodi prædicationis officium salubriter exequendum." Si quis autem hoc adimplere contempserit, districtè subiacet ultioni." Et sess. 24. de reform. cap. 4. ibi: "Prædicationis munus, quod Episcoporum præcipuum est &c." Concil. Mediol. part. 1. de prædic. Verbi Dei; ubi post multa de gravi obligatione Episcoporum prædicandi Verbi Dei subjungit: "Quod nisi levi de causa, aut quodam animi languore impediti non fecerint, sciant sibi prætermitti necessarij officij Judici Deo præcipue rationem esse reddendam; sin autem se interdum vere impeditos cognoverint, per viros idoneos ex præscripto ejusdem Concilii deligendos hoc munus studiosissime populo præstent." Unde in Episcopali consecratione cullibet Episcopo dicitur: "Accipe Evangelium, vade prædica populo tibi commissio." Et ideo Apostolus hanc strictam, & gravem prædicandi in Episcopis obligationem agnoscens, tremens 1. ad Corinth. cap. 6. scribit: "Væ enim mihi si non evangelizavero." Item prædicare tenentur Parochi per se, vel per alios,

